

over, hvad man kunne sige var rimeligt og påtvunget af situationen, fordi vi var bésat. Men der er jo stadig væk brug for at få forsket yderligere i, hvilke virksomheder der havde hvilke aktiviteter, hvorhenne, og hvor det var, man beskæftigede tvangsarbejdere.

Vil statsministeren se positivt på, at der bliver bevilget penge til yderligere forskning på det område?

Så vil jeg lige nævne, at der også er brug for en indsats i forhold til at finde de pågældende tvangsarbejdere. For at de overhovedet kan rejse krav, skal de jo sådan set vide, at der er en mulighed for at rejse krav, og de er jo spredt rundt omkring, så der skal også laves et arbejde dér for at gøre folk opmærksomme på, at de har mulighed for at rejse et krav.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som udgangspunkt er det jo ikke en statslig opgave at drive forskning. Forskningen skal være fri, og det er historikerne, der frit må beslutte, hvad de vil forske i. Det er i hvert fald mit klare udgangspunkt.

Jeg ser også med stor tilfredshed på, at der har fundet en overordentlig engageret historieforskning sted, når det gælder at afdække, hvad der rent faktisk skete under besættelsen. Derfor tror jeg egentlig ikke, at der er behov for en målrettet statslig indsats på dette forskningsområde. Jeg tror, vi er bedst tjent med, at historikerne får så frie hænder som muligt til at grave i, hvad de har lyst til. De senere år har jo vist, at så kommer der mange ting frem, og det synes jeg virkelig vi skal være glade for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for sidste gang.

Frank Aaen (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at staten ikke skal blande sig på anden måde end at sørge for, at der er tilstrækkeligt med midler til at udføre den frie forskning. Og jeg vil da lige sige, at de ting, der nu kommer frem – og det er jeg meget tilfreds med – jo hidrører fra et arbejde, hvor Enhedslisten i sin tid sikrede, at der blev afsat 5 mio. kr. til fri forskning. Jeg vil gerne understrege, at der er tale om fri forskning, så vi ikke får mere af den slags, hvor man bevilger penge til, at en bestemt forsker skal have en bestemt pose penge.

Det var det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke om, hvorvidt staten skulle blande sig, men om

ikke det var en god idé i forlængelse af de debatter, vi har, at sørge for, at der bliver afsat yderligere øremærkede midler til fri forskning inden for det her område.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er i hvert fald ikke vidende om, at der skulle være mangel på forskningsmidler på området, men hvis hr. Frank Aaen vil gå mere i detaljer med det, må jeg nok henvise til en drøftelse med videnskabsministeren, som har det område.

Jeg er i hvert fald ikke på stående fod i stand til at give noget tilsagn om det, fordi jeg ikke er vidende om, at der skulle være mangel på midler. Jeg kan konstatere, at der i de senere år har fundet en overordentlig bred og engageret forskning sted, og det hilser jeg med stor tilfredshed.

Kl. 13.35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Skaarup for sit sidste spørgsmål. Hr. Aaen har haft ordet to gange.

Peter Skaarup (DF):

Jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at i det omfang der er private virksomheder, der har beskæftiget de her tvangsarbejdere, er det selvfølgelig op til de private virksomheder, der måtte eksistere i dag, at udbetale den erstatning og tage hånd om det, og det er der allerede virksomheder der har gjort.

Men det centrale spørgsmål er, og det har jeg nu spurgt statsministeren om tre gange, så nu spørger jeg for fjerde gang: Er det ikke rimeligt nok, at i det omfang de virksomheder ikke længere eksisterer, påtager den danske stat sig at undersøge, hvor mange mennesker det handler om, og sikrer, at der udbetales en erstatning med støtte fra staten, men også fra private virksomheder?

Det er jo det, andre lande har gjort, og jeg kan konstatere, at både Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne og altså også Dansk Folkeparti mener, at det er en sådan model, man skal kigge på. Det fremgår af aviserne. Det skulle meget nødig komme dertil, men det kan blive nødvendigt, at et flertal i Folketinget uden om regeringen skal igangsætte de initiativer, der er nødvendige. Det synes jeg er lidt ærgerligt, og jeg synes ikke, det ville være det rigtige. Jeg synes, det ville være rigtigst, at statsministeren her i dag giver tilsagn om, at man vil se positivt på det her.